

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 150. Adventus Deputatorum Parisiensis Academiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

cessionis exemplar porrigeret. Attamen promissum suum indies procrastinans, hujus cunctationis beneficio multos ex Synodi Patribus in suas partes trahere, sibi que conciliare nititur.

Sæcul. XV.
A.C. 1415.

§. CXLIX.

Formula III. ab Imperatore Pontifici oblata.

Nec ultra quisquam Joanni cessionem suadere audebat, omnes enim aspectis objurgabat verbis, qui coram ipso hac de re quicquam memorabant. Nihilominus Nationes tertiam concipiunt formulam, quam ipsemet Imperator & nonnulli a Concilio Deputati prævia trium Nationum approbatione Pontifici exhibent; hanc tamen ille, quod nimis clara nullisque conditionibus limitata esset, acceptare constanter recusat.

Vander Hardt tom. 2 p. 238.

§. CL.

Adventus Deputatorum Academicæ Parisiensis.

Interea, cum omnes Joannem ad Papatus sui cessionem inducere satagerent, opportune Constantiam veniunt Parisiensis Academicæ Deputati, quorum princeps erat Joannes Gerlonius ejusdem Universitatis

Hist. Univ. Paris. tom. V. p. 275. 276. laborat. Hist. Car. VI. præf.

Sæcul. XV.
A.C. 1415.

fitatis Cancellarius, ac tunc temporis Galliarum Regis Legatus ad Synodum deputatus. Hunc comitabantur Joannes Dacherius, Jacobus Desparsius Facultatis medicæ Doctor, & Benedictus Gentianus, sancti Dionysii Monachus sua ætate doctrina atque eloquentia nemini secundus, qui & ipse creditur esse Anonymus ille Monachus Sandionysianus, qui nobis perquam exactam Caroli VI. omniumque sub ejus regimine gestorum historiam reliquit. Hi igitur admittuntur ad alloquium Papæ atque Imperatoris, qui eos non vulgaribus honorum signis exceperunt, ac præclarissimis simul elogiis Parisiensem universitatem celebrarunt, illam præ ceteris omnibus Europæ Academiis commendantes, eoquod ad pacem Ecclesiæ reliquis Christiani Orbis statibus plus una ferventius cum Galliarum Rege laboraverit. Quibus Papa subjunxit, se etiam velle integra fide, libere tamen, unionem Ecclesiæ procurare, etiamsi suis ad summum Pontificatum juribus cedere oporteret, prout in pleno confessu sese ad id paratum jam declarasset. Deputati junctis viribus tantopere desideratum pacis negotium confecturi, Germanis atque Anglis accessere. Cum autem diversæ cessionum formulæ a Joanne proculsæ haud probarentur Concilio, tres illæ Nationes aliam

*Vander
Hardt tom. 4
p. 45. 46.
tom. 2. p. 239
241.
Bourg. part.
1. p. 307.*

termi-

terminis claris, ac distinctis, nullaque æ-
 quivocatione aut restrictione limitatam
 concinnabant. Displicuit illa summope-
 re Pontifici; verum res sibi erat cum Vi-
 ris flecti nesciis. Germani etiam, ut ei
 majorem adhuc incuterent timorem se-
 ptem propositiones Synodo porrigunt, in
 quibus affirmant, cessionis viam ex omni-
 bus certissimum esse pacis reddendæ me-
 dium, proin illam pure ac simpliciter
 amplectendam, formulamque communi-
 trium Nationum suffragio adornatam esse
 acceptandam; hoc si renuerit Pontifex,
 fore incursum peccati mortalis reatum,
 & a Synodo tanquam supremo Judice ad
 Papatus cessionem præcepti auctoritate
 esse cogendum; si vero pertinacius re-
 cuset, ejus contumaciam brachio etiam
 sæculari in auxilium vocato, nomine u-
 niversalis Ecclesiæ coercendam. Hisce
 Joannes velut fulmine tactus tempore ce-
 dendum existimans, quæ ab eo per vim
 omnino exigi potuissent, animo saltem
 in speciem spontaneo peragere statuit.

§. CLI.

Cessionis formula a Joanne acceptata.

Igitur Papa primo Martii die hora unde-
 cima antemeridiana ad Congregatio-
 nem hunc in finem in ejus Palatio indi-
 ctam accedit, in ea Patriarcha Antio-
 chenus

Sæcul. XV.
 A.C. 1415.